

פתח דבר

לקראת שבת פרשת יתרו, בו קוראים לנו בתורה על נתינת התורה לעם ישראל וקדימתה לנשים, מוגש פה ליקוט מאחז"ל ומדרשים, שיחות ופתגמים בדבר זכות הנשים ומעלתן בתלמוד תורה (ח"א – השפעה ועידוד, ח"ב – עזרה ותפלה).

* * *

"נשים במאי זכייין?" עם כל הזכויות שישן לנשי ובנות ישראל, בקיום המצוות וללימוד הלכותיהן (הנחשב גם הוא כלימוד התורה), שואלת הגמ' "במאי זכייין?", כיצד ימצא אצלן זכות נעלה זו של לימוד התורה ש"מגנא כולי האי".

ומסיקה הגמ' אשר ענין זה שייך גם אצלן, ע"י שיעורו לבעליהן לבניהן ולאחיהן בלימודם בתורה, ועי"ז "פלגאן בהדייהו" יש להן הזכות **כאילו למדו ממש**, ועוד יותר מזה "גדולה הבטחה"!

"כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל", קודם הנשים ואח"כ האנשים "כדי שיהו מנהיגות את בניהן לתורה". היינו, מלבד כוחם לעזור ע"י מניעת הטרדות וכדו', ניתן להן הכח להשפיע על בני ביתם; ועי"ז גדלה מעלתן ביותר – בבחינת גדול המעשה יותר מן העושה'.

וזוהי תפקידה של האשה הישראלית – "עקרת הבית", להשפיע על כל בני ביתה אור וקדושה, ובמיוחד לעודד את בעלה ובניו ואחי' לשקוד ולעמול בתורה יומם ולילה.

ועל האנשים מוטלת האחריות לחזקן בעבודה זו, ללמדן אודות הזכות הנפלאה שנפלה בחלקן להאיר את בניהן באור התורה. חינוך זה כוללת גם הבנות, המתחנכות בהקמת בית בישראל בעתיד.

* * *

"בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים", כן תהי' לנו, אשר בזכות נשים צדקניות המאירות ומחזקות את בני משפחתן בתורה ומצוותי', נזכה בקרוב ממש לגאולה האמיתית והשלימה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

מחלקת ההו"ל

שע"י ארגון יגדיל תורה

Yagdil Torah

383 Kingston Ave. PMB 188 Brooklyn, NY 11213
O. 718.604.2860 C. 347.968.7583

E. YagdilT@gmail.com W. www.YagdilTorah.org

להקדיש גליונות נוספים – נא להתקשר למספר שלמעלה

"נשים במאי

זכייין?"

(א)

לקט אודות זכות הנשים

בעידוד בעליהן ובניהן

לתלמוד תורה

זכות הנשים גדולה מזכות האנשים

גדולה הבטחה שהבטיח הקב"ה לנשים יותר מן האנשים (שהרי קראן שאננות ובוטחות) שנאמר "נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי".

אמר לי רב לרי' חייא נשים במאי זכייין? 'באקרוי בנייהו לבי כנישתא (תינוקות של בית רבן היו רגילין להיות למדין לפני רבן בבית הכנסת), ובאתנווי גברייהו בי רבנן (בית המדרש ששם שונים משנה וגמרא), ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן' (ממתינות לבעליהן ונותנות להם רשות ללכת וללמוד תורה בעיר אחרת).

(ברכות י"ז ע"א ופירש"י)

"כה תאמר לבית יעקב . . כדי שיהו מנהיגות את

בניהן לתורה"

כה תאמר לבית יעקב, אלו הנשים. ותגיד לבני ישראל, אלו האנשים. כדי שיהו מנהיגות את בניהן לתורה.

אמר רבי תחליפא דקיסרין: אמר הקב"ה, כשבראתי את העולם לא צויתי אלא לאדם הראשון, ואחר כך נצטויות חוה ועברה וקלקלה את העולם, עכשיו אם איני קורא לנשים תחלה, הן מבטלות את התורה, לכך נאמר: כה תאמר לבית יעקב.

(שמות רבה פכ"ח או"ב)

תורת רע"ק בזכות אשתו

אשת ר' עקיבא שלחה את בעלה לבית המדרש

ר' עקיבא רעיא דבן כלבא שבוע הוה. חזיתיה ברתייה דהוה צניע ומעלי, אמרה ליה 'אי מקדשנא לך אזלת לבי רבי? אמר לה 'איך. איקדשא ליה בצניעה ושדרתייה...

אזיל יתיב תרי סרי שנין בבי רב. כי אתא, אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי, שמעיה להווא סבא דקאמר לה 'עד כמה קא מדברת (את מתנהגת) אלמנות חיים? אמרה ליה 'אי לדידי ציית יתיב תרי סרי שני אחריני, אמר 'ברשות קא עבידנא', הדר אזיל ויתיב תרי סרי שני אחריני בבי רב.

"שלי ושלכם שלה הוא!"

כי אתא, אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי, שמעה דביתהו הות קא נפקא לאפיה... כי מטיא לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה, הו

קא מדחפי לה שמעיה, אמר להו 'שבקוה! שלי ושלכם שלה הוא!' (תורה שלמדתי אני ושלמדתם אתם על ידה הוא)...

ברתיה דר"ע עבדא ליה לבן עזאי הכי. והיינו דאמרי אינשי: רחילא בתר רחילא אזלא, כעובדי אמה כך עובדי ברתא.

(כתובות ס"ז ע"ב ופירש"י)

לימוד ר' עקיבא בזכות אשתו

עתיד רבי עקיבא לחייב את כל העניים בדין. שאם אומר להם 'מפני מה לא למדתם?' והם אמרו 'מפני שעניים היינו'. אומרים להם: 'והלא רבי עקיבא עני ביתר ומדולדל היה'. והם אמרו: 'מפני טפינו'. אומרים להם: 'והלא רבי עקיבא היו לו בנים ובנות'. אלא אומרים להם: 'מפני שזכתה רחל אשתו'.

(אבות דר' נתן פ"ו מ"ב)

"לתורה" גם בלידת הבת

אאמו"ר כותב באחד ממכתביו: שמעתי בשם כ"ק אבותינו הק' זצוקלה"ה ני"ע זי"ע שגם על בת צ"ל לתורה (ולחופה ומעייט) ע"פ מה שארז"ל (ברכות יז. א) נשי במאי זכייין באיקרוי כו' ובאתנוי כו' ונטרין כו'.

(היום יום – כ"ה מנחם-אב)

"להעלות את כללות המצב . .

שיגדל דור של לומדים"

"לדרוש ולעזור את הבעל . . שלא לעאת י"ח בלימוד שיעורי הת"ת

אלא לקבוע עתים ללימוד התורה בריבוי"

"הכל הולך אחר החיתום" – סיום הענין, שזהו מה שקראנו בפרשת השבוע: "ונקתה ונזרעה זרע", וכדרשת רז"ל: "היתה יולדת בצער יולדת בריוח נקבות יולדת זכרים", והיינו – ע"פ הביאור הידוע של הבעש"ט ז"ל – שדוקא ע"י הגוף (אשה) נעשה תוספת עילוי בהנשמה.

וכן הוא גם בפשטות – שהאשה, עקרת הבית, צריכה לפעול עילוי בכל הבית, אצל הבית והילדים כו', בכל הקוין דתורה עבודה וגמ"ח.

האשה צריכה לדרוש ולעורר את הבעל בנוגע לענין המצוות, כולל כמובן נתינת הצדקה, וכן בענין קביעת עתים לתורה, שלא לצאת י"ח בלימוד שיעורי חת"ת, אלא לקבוע עתים ללימוד התורה בריבוי, ולשמור את זמני הקביעות...

להתבייש על שאינו שייך ללימוד

כ"ק מו"ח אדמו"ר דיבר פעם עם סוחר (שעסק במסחר עצים) אודות קביעת עתים לתורה, וכאשר הסוחר התנצל שאין ראשו פנוי (יער האט ניט קיין קאפ") ללימוד, אמר לו הרבי: אילו הייתי אומר שאינך מבין במסחר עצים, היית בודאי כועס, טורק את הדלת, ויותר לא היית חפץ לדבר עמי; ואילו בנוגע ללימוד התורה, אומר אתה בעצמך, ללא בושה כלל, שאינך שייך ללימוד... – הרי אדרבה, איפכא מסתברא!...

"מהי התועלת בכל החשבונות שלך . . . הרי בינתיים אינך לומד תורה!"

כאשר הבעל טוען שאין לו פנאי, ואין ראשו פנוי ללימוד, להיותו עסוק וטרוד כו', אם בעסקנות ציבורית או בעניניו הפרטיים, שגורמים לו דאגה,

– חז"ל אומרים "מרבה נכסים מרבה דאגה", ואילו הוא, יש לו רק מיעוט נכסים, ועכ"פ לא ריבוי נכסים, אלא שגורם לעצמו דאגה... –

צריכה האשה לומר לו: מהי התועלת בכל החשבונות שלך – אפילו אם הנך צודק, הרי בינתיים אינך לומד תורה!

"להשגיח ולעורר את הבעל שלא ישכב לישון בלילה כל זמן שלא סיים את שיעורי הלימוד"

האשה צריכה להשתדל ולעורר את הבעל, וכן את הילדים, האחים וכו', שישמרו את השיעורים הקבועים, איש לפי ערכו, בענינים ששייך אליהם.

האשה צריכה להשגיח ולעורר את הבעל שלא ישכב לישון בלילה כל זמן שלא סיים את שיעורי הלימוד.

וגם כאשר הבעל טוען שהוא עייף, ובלאה"כ יירדם על הספר – צריכה האשה להסביר לו, שמוטב שיירדם עם פתגם בספר התניא, או בשאר ספרים, מאשר יירדם מתוך דאגות.

ואכן לוודא שלא שכב לישון כל זמן שלא סיים את שיעורי הלימוד.

"מנהג טוב . . . להעיר את הבעל (האח וכו') שילך ללימוד"

וכמו"כ בבוקר, עלי לעורר את הבעל שישכים לקום כדי ללימוד תורה.

מספרים אודות מנהג טוב שהי בפאקינג [אני בעצמי לא הייתי שם, אבל כך מספרים], שהיו מעירים את כולם בכל בוקר כדי ללימוד תורה, והסדר הי' – לא כבמקומות שהי ה"שמש" מקיש על החלון ויוצא י"ח, מבלי שיהי נוגע לו

אם הלה אכן קם משנתו, אלא היו דופקים ודופקים עד שהיו מוציאים אותו ("ביז מ'האט יענעם אַרויסגעשלעפט")... הוא הי' מוכרח לקום משנתו בגלל הדפיקות, כדי שלכל-הפחות בני-הבית יוכלו להמשיך לישון...

ובכן, סדר הנ"ל הי' להעיר מבחוץ, ואילו כאן מדובר אודות הצורך להעיר מבפנים – שהאשה (האחות וכו') צריכה להעיר את הבעל (האח וכו') שילך ללימוד כו'.

נשי ובנות חב"ד צריכים להעלות את כללות המצב של צעירי חב"ד .
. שיגדל דור של לומדים"

כל דבר צריכים כאן לפרשו באותיות של דפוס אמסטרדם... ובכן, תוכן הדברים בפשטות הוא:

נשי ובנות חב"ד צריכים להשתדל להגביר ולהעלות את כללות המצב של צעירי חב"ד, אנשי חב"ד וזקני חב"ד, שיגדל דור של לומדים, מקיימי מצוות נותני צדקה, וכו' וכו'.

וכיון שיש להם "מרכז" – יגיש הועד ("קאונסיל") חשבון כמה דפי גמרא למדו וכו'.

ועי"ז יהי הענין ד"ונקתה ונזרעה זרע", "יולדת בריח . . . יולדת זכרים", באופן ש"אין מקרא יוצא מידי פשוטו" – שתומשך השפעת כל טוב בבני חיי ומזוני רויחי.

(ש"פ נשא תש"כ – תו"מ חכ"ח ע' 136)

לאפשר ולהשפיע על בעלה ללימוד

הנשים משפיעות על האנשים בכל עניני מתן תורה

וכמדובר כמ"פ אודות מעלתן של נשי ישראל – שבהיות כל אי מהן "עקרת הבית", הרי בה תלוי הנהגת הבית כולו, ועד שבכחה וביכלתה להשפיע על הנהגת הבעל כו', ונמצא, שהקדמת הנשים בנוגע למתן תורה – "כה תאמר לבית יעקב" – שייכת גם לאנשים, שכן, הנשים משפיעות ופועלות גם על האנשים בכל הענינים הקשורים עם מתן תורה.

ומזה מובן, שבשבת זו [ש"פ יתרו] ישנה התעוררות וניתנת כח מיוחדת לעבודתן של נשי ישראל...

“עייזו שהאשה ממלאת את תפקידה כ”עקרת הבית” יכול הבעל ללמוד תורה מתוך מנוחת הנפש”

דהנה, מעלתה של האשה – שהיא “עזר כנגדו”, כלומר, לעזור לבעל בכל עניינו. ובלי הגמרא (יבמות סג, א) “אדם מביא חטין חטין כוסס (בתמי”), אלא האשה – שהיא “עזר כנגדו” – “מאירה עינו ומעמידתו על רגליו”.

ועד”ז בנוגע לעניניו הרוחניים של הבעל – שעייזו שהאשה ממלאת את תפקידה כ”עקרת הבית” יכול הבעל ללמוד תורה מתוך מנוחת הנפש, הן בהיותו בביתו והן בהיותו מחוץ לביתו (בבית המדרש וכיו”ב) – בידעו שיכול להסתמך על האשה, ובלשון הכתוב: “וידעת כי שלום אהלך”, מכיון שבביתו נמצאת “אשת חיל”, עליי נאמר “חכמת נשים בנתה ביתה”.

ועד שבכחה של האשה להשפיע על הבעל בכל עניני טוב וקדושה, שלכן קדמו הנשים לאנשים במתן תורה, כנ”ל...

“שייך גם בנות ישראל . . עיי החינוך באופן המתאים למטרה זו”

והנה, כל האמור לעיל אודות מעלתן של נשי ישראל, שייך גם בנות ישראל – שהרי כל א’ מהן מתכוננת לכך שבבוא הזמן תהיי היא “עקרת הבית” ו”אם הבנים” – בביתה הפרטי, והכנה זו נעשית עיי החינוך באופן המתאים למטרה זו.

(ש”פ יתרו תשד”מ – תו”מ תשד”מ ח”ב ע’ 960)

תפקיד נשי ישראל – שכל בניי יהיו “לימודי ה”

להשפיע על בעליהן להוסיף בקביעותן בתורה

ובלימוד התורה - כדאיתא בגמרא “נשין במאי זכיון? באקרויי בנייהו לבי כנישתא ובאתנויי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן”, שהנשים מעודדות ומזרזות את בנייהן וגם את בעליהן - בדרך המיוחדת מתוך רגש וחום לבבי - להוסיף עוד יותר בקביעות עתים לתורה (גם על חשבון מיעוט זמן העסק בפרנסה), שעל ידי זה יתוסף עוד יותר בברכתו של הקב”ה בכל הבית.

לשאול אצל בעליהן “מה חידוש היה בבית המדרש היום”

ועוד וגם זה עיקר - שהנשים משתתפות ונוטלות חלק בהלימוד של בניהן ובעליהן:

נוסף לכך ש”טורחות על בניהן להביאן לבית הספר לקרות מקרא ולשנות משנה”, הרי, גם כשחוזרים לבתייהם שואלות האמהות את בניהן מה למדו

בבית הספר, והבנים מספרים לאמותיהם על לימודם, הן במקרא והן במשנה, וגם בגמרא (כדאיתא בדורות האחרונים שגם הקטנים לומדים גמרא), והאמהות מוסיפות להסביר ולבאר להם לימודם,

ועל דרך זה בנוגע לבעליהן, שנוסף לכך ש”ממתינות לבעליהן” ונותנות להם רשות ללכת וללמוד תורה בעיר אחרת, הרי, גם כשחוזרים לבתייהם, שואלות הנשים את בעליהן מה למדו ב”כולל”, “מה חידוש היה בבית המדרש היום” ולא עוד אלא שמביעות דעתן וסברתן כו”...

“תפקידן של נשי ישראל להשתדל שכל בניי . . יהיו לימודי ה”

תפקידן של נשי ישראל (היסוד דכל בית ישראל) להשתדל שכל בניי, “כל בניך”, כל אחד ואחת מישראל האנשים והנשים והטף, יהיו “לימודי ה”, שלומדים תורת ה’, כולל שגם הנשים והבנות לומדות תורה שבעל פה, כנ”ל.

ועייזו נעשה, רב שלום בניך” – שנעשה אצל כל בניי מעמד ומצב של “שלום”, שלום ושלוח, מנוחה מבלבולים ודאגות בעניני פרנסה ועכו”כ בעניני בריאות, עד ל”שלום” מלשון שלימות, ולא רק “שלום” סתם, אלא “רב שלום”.

(כ”ה אייר תשי”ג “בהכינוס העולמי דנשי ובנות חב”ד תחיינה” – תו”מ תשי”ג ח”ג ע’ 226)

בח האשה בעידוד תלמוד תורה

להשתדל ולעשות כל התלוי בהן שבניהם ילמדו תורה

כשם שהדברים אמורים בנוגע לכללות החינוך – ה”ז גם בנוגע ללימוד התורה:

“מ”ע מן התורה על האב ללמד את בנו הקטן תורה, משא”כ האם, ש”כשם שאינה במצות תלמוד תורה לעצמה כך אינה במצות תלמוד תורה לבניי”. אבל, נוסף לכך ש”אם היא עוזרת לבנה או לבעלה בגופה ומאודה שיעסוק בתורה חולקת שכר עמהם, ושכרה גדול מאחר שהם מצויים ועושים על ידה”, הרי, מאותו טעם ש”הנשים מצוות על תוכחת בניהם כמו האב ויותר מהם”, ה”ה מצוות גם להשתדל ולעשות כל התלוי בהן שבניהם ילמדו תורה.

ופשוט, שבהשתדלותן של הנשים שבניהם ילמדו תורה – ובלשון חז”ל “באקרויי בנייהו לבי כנישתא” (תינוקות של בית רבן היו רגילין להיות למדין לפני רבן בבית הכנסת), “דמקרין ומתנין בנייהו” (שטורחות על בניהן להביאן לבית הספר לקרוא מקרא ולשנות משנה) – בזה נכללים כל האופנים של עידוד חיזוק וזירוז שיוסיפו בלימוד התורה בהתמדה ושקידה.

"הלימוד עם האם בדרכה המיוחדת . . מוסיף חיות והתלהבות יתירה בלימודם של הילדים"

ומהאופנים בזה – ע"י ההתעניינות וההשתתפות של הנשים בתלמודים של בניהם, שכאשר הילדים חוזרים לבתיהם מה"חדר", "תלמוד תורה" או ישיבה", שואלת אותם אם הם ומבקשת מהם שיחזרו ויעברו לה על תלמודם (מקרא ומשנה כו'),

אשר, נוסף לתועלת שבחזרת הלימוד כשלעצמו (שהיא באותה מדה בהלימוד עם האב, אלא ש"הנשים ... פנויות ומצויות יותר בבית"), הרי, הלימוד עם האם, בדרכה המיוחדת, ביתר חום ורגש לבבי מאשר האב (שהלימוד עמו הוא בדרך של "בחינה", כנהוג שהאב בוחן את בניו על לימודיהם, ביום השבת וכיו"ב), מוסיף חיות והתלהבות יתירה בלימודם של הילדים, כנראה במוחש.

זאת ועוד: ע"י שהנשים לומדות עם בניהם ניתוסף בלימוד התורה **דהנשים** עצמן – להזהיר גדולים (וגדולות) על (ידי התעסקותם עם) הקטנים", ע"י מ"ש "והשיב לב אבות (ואמהות) על (ידי) בנים".

(ש"פ אמור תשי"ג ע"ד חיוב נשי ישראל בחינוך ובלימוד התורה" – תו"מ תשי"ג ח"ג ע' 171)

תעמולה מיוחדת ללימוד יומי

ב"ה, ט"ו אלול, התשכ"א

ברוקלין, נ.י.

אגודת נשי ובנות חב"ד סניף: ה' עליהן תחיינה

ברכה ושלוש!

חשבון הנפש – הכל קשור עם תורה

מיר געפינען זיך יעצט אין מיטן פון חודש אלול, ווען יעדער איד, מאן אדער פרוי, דארף מאכן א חשבון הנפש. א חשבון אין וואס עס איז אוועק, צום גוטן, דאס פאריגע יאהר, און א צוגרייטונג פון א פאסנדער פראגראם פאר דעם קומענדען יאהר, הבא עלינו לטובה ולברכה - באגלייט מיט א פעסטן באשלוס דוכצופירען עס אין לעבן.

בא אידן איז אלעס פארבונדען מיט תורה. די תורה וועלכע איז "תורת חיים", א תורה וועלכע ווייזט ווי צו לעבן, וועלכע מאכט דאס לעבן פאר א ריכטיגען פולען לעבן און לערנט ווי צו פירן זיך בא יעדע אנגעלעגנהייט און יעדע מינוט פון טאג טעגלעכן לעבן.

מתפקיד נשי חב"ד לחזק הלימוד בכל יום

מען האט שוין אמאל אויספירלעך גערעדט, אז איינע פון די אויפגעבן פון נשי ובנות חב"ד, איז צו ערמוטיגען און שטארקן זייערע מענער, ברידער און קינדער, צום לערנען תורה,

וואס דאס איז דאך א פליכט און מצוה אויף אלעמען, יונג אדער אלט, רייך אדער ארים א.א.וו.,

און דאס לערנען זאל זיין - יעדן טאג און אין דער מעגלעך גרעסטער מאס, און אז - ווי אין אלע ענינים פון אידישקייט - זאל עס געטאן ווערן מיט שמחה און מיט לעבעדיקייט.

לתבוע מהבעל לימוד יומי

די ספעציעלע פארבונדנדיקייט פון פרויען מיט דער דורכפירונג פון דעם לימוד התורה איז, ווייל: א) אפט טרעפט אז די סיבה פון ניט לערנען תורה אין דער געהעריגער מאס - איז די גרויסע פארנומענדיקייט פון מאן אין ענינים פון פרנסה, אום צו פארזארגן די הויז און די פאמיליע מיט אלע נויטווענדיקייטן -

פיל מאל זאכן וואס נאר עס דוכט זיך, מ'רעדט זיך איין, אז זיי זיינען נויטווענדיק.

דערפאר איז ספעציעל נייטיג און וויכטיג אז די פרוי, די עקרת הבית (די הויז פירערין) זאל ערמוטיגען און אויפפאדערן דעם מאן לערנען טעגליך תורה, און צו לערנען וואס מער, אויך אפילו ווען דאס איז פארבונדען מיט געוויסע מאטעריעלע באגרענעצונגען אין דעם אופן פון איר הויז און פאמיליע פירונג. - און דאס לערנען איז זיכער דער ריכטיגער מיטעל אויף בריינגען גליק פאר דער גאנצער פאמיליע.

ראיית אשתו יזכיר אותו ללמוד

ב) אפילו ווען די ערמוטיגונג און איפפאדערונג אנצוהאלטען דאס לערנען תורה ווי געהעריג קומט צום אויסדרוק אין ווערטער - נאר פון צייט צו צייט, איז אבער דאס טאג טעגליכע זען זיך מיטן מאן שוין אליין א שטענדיקע דערמאנונג אין דעם.

ע"י פעולתן – שכר במצות תלמוד תורה

ג) דורך דעם שטארקן און אויפפאדערן זייערע מענער צום לערנען תורה, (און דורך שיקן זייערע זין אין כשריע חדרים און ישיבות), האבן די פרויען א חלק אין זייער לערנען תורה, ד.ה. אים דער מצוה פון לערנען תורה,

אין צוגאב צום לערנען אלעס א מיטעל צו וויסען ווי אויפצופירען זיך - ווי ערקלערט אין הלכות תלמוד תורה, פון דעם אלטן רביין (ענדע פון ערשטן פרק).

און ממילא געניסן זיי אויך פון דעם שכר (באצאלט) פאר דעם מצוה, וואס ווי די מצוה אליין - איז אויך איר שכר גרעסער ווי דער שכר פון אנדערע מצות.

בקשה לנשי חב"ד: תעמולה מיוחדת ללימוד יומי

מיין בקשה איז אז אין די טעג זאל זיך בא אייך אנהויבן א ספעציעלע באוועגונג און א פארגרעסערטע טעטיקייט צו ערמוטיגען די מענער, ברידער און קינדער, צו פארשטארקען און פארגרעסערען זייער טאג טעגלעכען לערנען תורה, סיי נגלה סיי חסידות - לערנען מיט לעבעדיקייט און שמחה.

און דער אויבערשטער, דער נותן התורה - זאל צוגעבן און פארגרעסערען זיינע ברכות צו יעדערן אין דעם וואס ער נויטיגט זיך, סיי אין גשמיות סיי אין רוחניות,

און געבען יעדערן, בתוך כלל ישראל, א כתיבה וחתומה טובה ושנה טובה ומתוקה.

מיט א וואונש צו גוטע בשורות, פון יעדערע פון אייך, אין דאס אויבנגעזאגטע, ובברכת כתיבה וחתומה טובה

מ. שניאורסאהן

לצרף להפ"נ שלהן השיעורים של בעליהן

נ.ב. עס וואלט געווען גוט, אז די וועלכע וועלן זיך ווענדן מיט א בקשה צו מזכיר זיין זיי און די פאמיליע אויף דעם ציון הק' פון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, אין די טעג פון רחמים ורצון זאלן אויך צוגעבן צו זייער בקשה, די שיעורים פון לערנען וועלכע ווערן אנגעהאלטען פון זייערע מענער, אז אויך דאס זאל דערמאנט ווערן צוזאמען מיט דער בקשת ברכה.

(אג"ק ח"כ ע' ש"ל)

[קטע מאגרת המזכירות בקשר להוראה שבסוף האגרת]

לכל אר"א מאני"ש שליט"א...

על פי מה ששמענו מכ"ק אדמו"ר שליט"א, באנו להעיר וגם לבקש, אשר בהפ"נ הנשלחים, ובפרט - הנשלחים בימי הרחמים והרצון ולימי הרחמים והרצון. -שענינים תפלה ובקשה מלמטה למעלה - לעורר כו' ממקור כו' מלמעלה למטה - יורה כל אחד, השיעורים שלו בלימוד התורה,

וע"פ הידוע, אשר התורה ולימודה, אשר בקו האמצעי הם, על ידם ההעלאה ממטה למעלה וההמשכה מלמעלה למטה...

אלו שכבר שלחו הפ"נ - מובן וגם פשוט, שמהנכון וטוב להוסיף את הנ"ל בהקדם.

לזכות

רחל ורייזל שתחי'

לרגל הכנסם לעול מצוות

ביום רביעי, ט"ז בשבט ה'תשס"ח

יה"ר מהשי"ת שיצליחו בלימוד ובהנהגה,

ויגדלו להיות בנות חב"ד

כרצון נשיאינו הקדושים זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

נדפס ע"י הרה"ת אבא אליהו שיחי'

וזוגתו מינא בוניא תחי'

וב"ב

מנחם מענדל, לוי יצחק,

ניסן, ורבקה נעכא שיחיו

דייטש